

EEN GEINSPIREERD COMMENTAAR OP DE BIJBEL

Het grote „hoofdstuk der liefde” van de apostel Paulus, 1 Corinthe 13, wordt door vele christenen beschouwd als het meest verheven gedeelte in heel de Schrift.

Ellen White werd, als geïnspireerd commentator, onder-richt om te zeggen:

„De Here wenst dat ik de aandacht van Zijn volk richt op het dertiende hoofdstuk van 1 Corinthe. Lees dit hoofdstuk elke dag, en verkrijg daaruit vertroosting en kracht. Leer daaruit de waarde kennen die God toekent aan de geheiligde in de hemel geboren liefde, en laat de lessen die eruit geleerd worden, bezit nemen van uw hart. Leer dat christelijke liefde hemels is, en dat zonder deze liefde alle andere eigenschappen waardeloos zijn.” SDA Bible Commentary, dl. 6, blz. 1091.

Het eerste vers van dit onsterfelijk hoofdstuk over de liefde luidt: „Al ware het, dat ik de taal der mensen en engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal of luidende schel.”

Mevrouw White uitte het volgende commentaar op deze geïnspireerde woorden:

„Voor God geldt niet de vlotte redenaar, het scherpe verstand. Het is het oprechte streven, de diepe vroomheid, de liefde voor de waarheid, de vreze Gods, die waarde hebben. Een getuigenis uit het hart, van lippen waarop geen bedrog woont, vol geloof en nederig vertrouwen, wordt door God geschat als goud, al wordt het geuit door een stamelende tong; terwijl de vlotte toespraak, de welsprekende redevoering van hem, die vele talenten gekregen heeft, maar die tekort schiet in betrouwbaarheid, in zuiverheid, belangeloosheid, klinkt als een luidende schel. Hij mag geestige dingen zeggen, amusante anecdoten vertellen, hij mag werken op het gevoel; maar de geest van Christus ontbreekt. Al deze dingen mogen ongeheiligde harten behagen, maar God houdt de weegschaal, die de woorden, de geest, de oprechtheid, de toewijding

wegen, en Hij noemt het lichter dan ijdelheid.” Id.

Dit commentaar op 1 Corinthe 13:1 typeert de diepe geestelijke inzichten, die Ellen White had aangaande Bijbelgedeelten. In haar geschriften vindt men duizenden van zulke commentaren op de Heilige Schrift. Haar geschriften worden door duizenden beschouwd als een geïnspireerd commentaar.

Toen Ellen Harmon in haar jeugd werd geroepen voor dit werk, beval haar Heiland haar: „Vermaan uit het woord, Ik zal Mijn woord voor u openen. Het zal niet zijn als een vreemde taal. In de ware welsprekendheid der eenvoud, door woord en geschrift zullen de boodschappen die Ik zal geven, gehoord worden van iemand, die nimmer in de scholen heeft les gehad. Mijn Geest en Mijn kracht zullen met u zijn.” 1 Sel. Messages, blz. 32.

Er is een onuitputtelijke schat van bewijsstukken om de functie van Gods moderne boodschapper, als geïnspireerd commentator op de Bijbel te illustreren.

In de volgende bladzijden vinden we enkele van de meest betekenisvolle commentaren van haar hand:

De oorsprong van het mensdom

„Nadat de aarde van schepselen wemelde, schiep God de mens, het kroonstuk Zijner schepping, voor wie de aarde met alles wat er op was, tevoorschijn was geroepen. Aan hem werd de heerschappij gegeven over alles, wat zijn oog zag; want God zei: „Laat ons mensen maken, naar Ons beeld en naar Onze gelijkenis, en dat ze heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over de gehele aarde . . . En God schiep de mens naar Zijn beeld . . . man en vrouw schiep Hij ze”. Hierin wordt duidelijk de oorsprong van de mens beschreven; en het staat er zo ondubbelzinnig uitgedrukt, dat niemand zich een verkeerd denkbeeld hoeft te vormen. God schiep de mens naar Zijn beeld. Dit is geen verborgenheid. Er is geen grond voor de veronderstelling dat de mens zich geleidelijk ontwikkelde vanuit de lagere vormen van dierlijk of plantaardig leven. Zulke leerstellingen verlagen de scheppende almacht tot het lage peil van het menselijk begrip. Men is er zo op uit om Gods gezag weg te cijferen.